

Vederlaget er udtømmende fastsat i loven. Der gælder minuttakster - én for lydmedier og en anden for billedmedier - på det analoge område, mens der er fastsat enhedssatser for digitale medier. De digitale enhedssatser blev gennemført ved lovændringen i 2003, hvorved satsen for digitale lydmedier blev mere end halveret. I 2006 er satserne 1,88 kr. for digitale lydmedier (cd-r, cd-rw, minidisc m.v.), 10,07 kr. for digitale billedmedier (dvd-r, dvd-rw m.v.) og 4,28 kr. for digitale hukommelseskort. Både de analoge minuttakster og de digitale enhedssatser undergives en årlig regulering i henhold til lov om en satsreguleringsprocent.

Blankbåndsorteringen har i perioden 1993-2004 indbragt Copy-Dan Båndkopi følgende beløb årligt:

1993:	8,4 mio. kr.
1994:	54,7 mio. kr.
1995:	59,7 mio. kr.
1996:	76,0 mio. kr.
1997:	64,3 mio. kr.
1998:	67,1 mio. kr.
1999:	43,5 mio. kr.
2000:	39,9 mio. kr.
2001:	37,8 mio. kr.
2002:	59,0 mio. kr.
2003:	51,2 mio. kr.
2004:	54,0 mio. kr.

I 2005 forventer Copy-Dan, at resultatet bliver ca. 45 mio. kr.

3.2. Baggrunden for denne revision af blankbåndsorteringen

Ved den seneste revision af blankbåndsorteringen i december 2003 blev der under hensyn til udviklingen på området fastsat en to-årig revisionsklausul, således at Folketinget i folketingsssamlingen 2005-06 skal vurdere ordningen på ny.

Efter bemærkningerne til 2003-loven skal revisionen af ordningen navnlig omhandle tre spørgsmål:

- 1) betydningen af anvendelsen af kopispærringer
- 2) evt. vederlag på indbyggede lagringsmedier
- 3) evt. regulering af vederlaget på dvd'er.

3.2.1. Betydningen af anvendelsen af kopispærringer for blankbåndsvederlaget

Infosoc-direktivet indeholder en forpligtelse for medlemslandene til at sikre, at der ydes rettighedshaverne en rimelig kompensation for den kopiering, der sker til privat eller personlig brug. Det følger dog af direktivets art. 5, stk. 2, litra b, og betragtning nr. 35,

at der ved fastsættelsen af den rimelige kompensation skal tages hensyn til, i hvor stor udstrækning der anvendes kopispærringer.

På Kulturministeriets konference den 23. marts 2005 drøftedes erfaringerne med den faktiske anvendelse af kopispærringer og den juridiske beskyttelse mod omgåelse i relation til blankbåndsorteringen.

Brancheorganisationen ForbrugerElektronik (BFE) anførte, at der findes egnede kopikontrolsystemer, men at visse rettighedshaverkredse vælger ikke at benytte dem. Når kopispærringer anvendes, sker der desuden ikke en systematiseret opfølgning i forhold til ulovlige omgæelser.

Rettighedshaverne (Copy-Dan) bestred - med henvisning til oplysninger fra Phonofile Danmark og IFPI Danmark - at der findes egnede kopikontrolsystemer i forhold til musik-cd'er. Phonofile Danmark opsummerede således sine erfaringer med kopispærringer på den måde, at de nemt kan omgås og dermed ikke yder effektiv beskyttelse. I forlængelse heraf oplyste IFPI Danmark, at kopispærringer ikke anvendes i særligt stort omfang i forhold til musik-cd'er. 74 % af pladeselskaberne har således aldrig brugt kopispærringer, mens kun 3 % af selskaberne altid bruger kopispærringer. Efter konferencen har IFPI Danmark oplyst, at deres medlemmers samlede brug af kopispærringer på fysiske produkter er under 15 %. På filmsiden er situationen derimod en anden. Her har man altid anvendt kopispærringer; først i forhold til vhs-mediet i 80'erne og 90'erne og nu også i forhold til dvd-mediet. Film, som udsendes i fjernsynet, er dog ikke (og har aldrig været) spærret for kopiering.

3.2.2. Indbyggede lagringsmedier

I forbindelse med lovrevisionen i 2003 ønskede rettighedshaverne, at der blev indført vederlag for indbyggede lagringsmedier. Det drejer sig fx om mp3-afspillere og digitale dvd-optagere, som indeholder en fast indbygget lagringsenhed (harddisk), hvorpå lyd og billeder kan optages. Når der kopieres på sådanne faste medier, overflødiggøres anvendelsen af de løse optagemedier. Rettighedshaverne frygtede derfor en underminering af blankbåndsorteringen, hvis ikke der indførtes vederlag på indbyggede lagringsmedier. Da sådanne medier imidlertid ikke var særlig udbredte i 2003, blev det besluttet i stedet at følge udviklingen med henblik på at vurdere, om der er sket en sådan forøgelse af salget af indbyggede lagringsmedier på bekostning af løse medier såsom cd-skiver, at der er grundlag for at indføre vederlag for de indbyggede lagringsmedier.